

קצת אומץ לב *

מאת: שמואל זקס **

פשיתת הסלף האקדמי הכיור
האונברסיטאות נשמעת קולך ברור צמדתת
ל נציגי האוצר ול נציגי הסלף האקדמי.
מי של נשמע קולו בעד המאבק הוא ור"ה
- וועד ראשי האונברסיטאות.
נשיאי שבצ האונברסיטאות - להלן
ה"ספט" - מצדיקים לשלוק.
שתיקת הכביש.

מסוכן לעזור לנו? אכן, לא נכחיש,
מה נאמר? בזמננו - אפילו
מסוכן לפעמים לעבור את הכביש.
אך בכל זאת עוברים בו כאלו ...

אז די עם הצהרות ונפנופים גם בדגל
של השכלה ובריחה של מוחות.
חשובה נאמנות מצדכם גם אלינו,
גם על זה אנו כאן כדי למחות.

אומץ רוח נדרש מכל נשיא ונשיא,
באמת לא הרבה, כמלוא קומץ.
בתקופות של חולשה, וכשהמשבר בשיא,
הרופאים ממליצים על קצת אומץ.

חברינו בור"ה, אין ברירה, זה הכרח.
קצת עוז-לב. הצטרפו נא אלינו.
או תקומו ותודיעו שזה המצרך
אצלכם כבר אזל ואיננו.

רק מעט, רק מעט, חברינו בספטט,
באמת לא הרבה, כמלא קומץ.
הדבר הכרחי כי הכל מתמוטט,
אי אפשר, אי אפשר בלי קצת אומץ.

רבותי הנשיאים, המושכות בידיכם.
מלאכתכם לא קלה. לא נכחיש.
אך תודו שגם לנו יש חלק קטן
בקידום העגלה על הכביש.

אנחנו הנושאים כאן בעול יום-יומי
של מחקר, הנחיה והקניית-הדעת.
וללא תרומתנו, תסכימו עמי,
עגלת-ההשכלה כבר הייתה כאן שוקעת.

הפיל והזבוב שועטים בכל כוח,
ובדרך - ענן של אבק.
מי הפיל, מי הזבוב - זאת כדאי לא לשכוח.
בואו, יחד ננהל מאבק!

* בתודה לנתן אלתרמן, ששיר זה נכתב על-פי שיר שלו באותו שם מתוך "הטור השביעי", עיתון "דבר", 26.10.1945 (ובמיוחד בתים 1, 5, 7 ו-8, שהובאו בשינויים קלים ביותר). השיר במקור קורא לבריטניה הגדולה לגלות אומץ-לב במדיניותה כלפי ארץ-ישראל והעם היהודי.
** הכותב הוא פרופסור מן המניין בפקולטה למדעי-המחשב בטכניון, ושותף בדיונים הקשורים לשביתת המרצים בתוקף תפקידו כחבר בוועד ארגון הסגל האקדמי בטכניון.